

Преди 16 години русенки събудиха задрямалата съвест на нацията

Александър АЛЕКСАНДРОВ

*председател на
"Екогласност-Русе"*

Денят 28 септември 1987 година. Над 300 русенци излизат на площада пред Партийния дом, за да протестират срещу хлорния геноцид, донесъл много поражения на здравето на хората от крайдунавския град. В продължение на 7-8 години намиращият се срещу Русе румънски химически комбинат "Верахим" все по-често започва да обгазява града с хлорни производни. От ранна утрин до късна вечер синкавата мъгла проникваше навсякъде. Много русенци, най-вече семейства с малки деца, започнаха да се изселват.

Чашата на търпението преля, след като на 23 септември 1987 г., въпреки силното хлорно обгазяване, местните власти решиха да връчат пионерските връзки на русенските третокласници. Стройните редици на кандидат-пионерчетата започнаха да кашлят и повръщат, някои припадаха. След този инцидент група смели жени от "Паркстрой"-Русе решават, че повече не бива да се мълчи и бездействие.

Снимка: Архив

Денят, в който тръгват към централния градски площад, е 28 септември. Сред първите са Цонка Букурова, Дора Бобева, Вяра Георгиева, Стефка Монова, Евгения Желева. Към тях се присъединяват жените от ДДФ, Проектантска

организация и Изчислителния център. Те носят импровизирани транспаранти, на които пише "Живот за децата на Русе", "Дайте ни чист въздух", "Демонтаж", "Стига празни обещания", "Русе обречен град ли е?". Днес тези събития са

вече история, но ние като русенци трябва да сме горди, че от тук започна протестът на гражданите, довел накрая до смяна на системата. На днешния ден да сведем глави в поклон на Първите и хвала на тяхното дело.